

Dosar nr. ...

R O M Â N I A  
TRIBUNALUL ..., Județul ...  
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 17 Octombrie 2024

Instanță constituită din:

Președinte ...

Grefier ...

Î N C H E I E R E

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul ... și pe pârâții ..., ..., având ca obiect obligare emitere act administrativ decizii stabilire salariu.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la prima și la a doua strigare, se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Observând că prezenta cauză este la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii, instanța procedează, din oficiu, în temeiul dispozițiilor art. 131 alin. (1) C. proc. civ., la verificarea competenței sale generale, materiale și teritoriale de a judeca pricina.

Instanța constată, în temeiul dispozițiilor art. 536 O.U.G. nr. 57/2019 și art. 10 alin. 1 și alin. 3 Legea contenciosului administrativ că este competentă general, material și teritorial să soluționeze cererea de apel cu care a fost investită.

Instanța, în temeiul art. 258 și art. 255 Cod procedură civilă, încuviințează ca fiind utilă, pertinentă și concludentă proba cu înscrisurile de la dosar și o constată administrată.

*Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în ce privește chestiunea de drept ce face obiectul litigiului, cât și cu privire la necesitatea suspendării cauzei până la data pronunțării unei astfel de hotărâri.*

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 01.11.2024, prin punerea soluției la dispoziție prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la 17 Octombrie 2024.

Președinte,

...

Grefier,

...

Dosar nr. ...

R O M Â N I A  
TRIBUNALUL ..., Județul ...  
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 01 Noiembrie 2024

Instanță constituită din:

Președinte ...

Grefier ...

**Î N C H E I E R E**

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul ...și pe pârâții ..., ...și ..., având ca obiect obligare emitere act administrativ decizii stabilire salariu.

Dezbaterile cu privire la oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept ce face obiectul cauzei și, în subsidiar, cu privire la suspendarea cauzei, au avut loc în ședința publică din data de 17.10.2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, când, din lipsă de timp pentru a delibera, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, când,

**INSTANȚA**

*Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:*

Prin cererea de chemare în judecată din data de ..., înregistrată sub numărul ..., reclamantul ... a solicitat, în contradictoriu cu pârâților ..., ...și ..., ca instanța să dispună obligarea acestora la emiterea actelor administrative în vederea stabilirii salariului de bază, începând cu 1 ianuarie 2024, corespunzător funcției, nivelului studiilor, gradului / treptelor profesionale, și gradației de vechime, cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată de 3.300 lei, în conformitate cu art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cu art. 164 din Codul muncii, corelate cu H.G. Nr. 900/2023.

*În motivare*, a învederat că este angajat în cadrul ... pe funcția publică de ....

Prin adresa înregistrată la nivelul ...cu nr. ..., a solicitat pârâților să pună în aplicare prevederile legale reprezentate de art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul de specialitate al primarului.

Prin răspunsul comunicat, având nr. ... din ..., i s-a adus la cunoștință faptul că cererea sa contravine prevederilor legale reprezentate de art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În aceste condiții, a introdus prezenta cerere de chemare în judecată întemeiată pe dispozițiile Legii contenciosului administrativ întrucât a constatat refuzul pârâților de a-i acorda un drept pe care îl consideră legitim.

În acest sens, a învederat că, potrivit prevederilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice “(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în

urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa Nr. VIII cap. 1 lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 23.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.”

Pe de altă parte, în conformitate cu art. 13, „(1) Indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa Nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”

În schimb, analizând prevederile art. 7 lit. a și m ale aceluiași act normativ, „a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele Nr. I - IX;

m) venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.”

În temeiul prevederilor art. 196 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, „(1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, autoritățile administrației publice locale adoptă sau emit, după caz, acte administrative cu caracter normativ sau individual, după cum urmează:

a) consiliul local și consiliul județean adoptă hotărâri;

b) primarul și președintele consiliului județean emit dispoziții.

(2) În organizarea executării sau executării în concret a legii, autoritățile deliberative și cele executive adoptă, emit sau încheie, după caz, și alte acte juridice prin care se nasc, se modifică sau se sting drepturi și obligații.”

Potrivit prevederilor Art. 154 din același Cod administrativ, „(1) Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a hotărârilor consiliului local. Primarul dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, a dispozițiilor președintelui consiliului județean, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.

(2) Pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa prin actele prevăzute la alin. (1), primarul are în subordine un aparat de specialitate.

(3) Aparatul de specialitate al primarului este structurat pe compartimente funcționale încadrate cu funcționari publici și personal contractual.

(4) Primarul conduce instituțiile publice de interes local, precum și serviciile publice de interes local.

(5) Primarul participă la ședințele consiliului local și are dreptul să își exprime punctul de vedere asupra tuturor problemelor înscrise pe ordinea de zi, precum și de a formula amendamente de fond sau de formă asupra oricăror proiecte de hotărâri, inclusiv ale altor inițiatori. Punctul de vedere al primarului se consemnează, în mod obligatoriu, în procesul - verbal al ședinței.

(6) Primarul, în calitatea sa de autoritate publică executivă a administrației publice locale, reprezintă unitatea administrativ - teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române și străine, precum și în justiție.”

Pe de altă parte, conform prevederilor iterate de Legea Nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 21 „(1) Ordonatorii de credite sunt de trei categorii: ordonatori principali, ordonatori secundari și ordonatori terțiari.

(2) Ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale sunt primarii unităților administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București, primarii sectoarelor municipiului București și președinții consiliilor județene.

Art. 23. - (1) Ordonatorii de credite au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii de credite răspund de:

- a) elaborarea și fundamentarea proiectului de buget propriu;
- b) urmărirea modului de realizare a veniturilor;
- c) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare aprobate și a veniturilor bugetare posibil de încasat; |
- d) integritatea bunurilor aflate în proprietatea sau în administrarea instituției pe care o conduc;
- e) organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimoniului aflat în administrare și a execuției bugetare;
- f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de investiții publice;
- g) organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;
- h) organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale;
- i) alte atribuții stabilite de dispozițiile legale.”

Reclamantul a învederat că interpretarea unui text de lege trebuie să reprezinte o operațiune facilă și la îndemâna oricui sau cel mult să comporte necesitatea aplicării unor regului și argumente de logică formală.

Aceste aspecte reprezintă de fapt, criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate, respectiv calitatea legii, normele de tehnică legislativă, principiul legalității și principiul securității raporturilor juridice pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească.

În susținerea acestor considerente, a amintit faptul că, în mod constant, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat statuând că: „o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduita” (Hotărârea din 29 martie 2000 pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, Hotărârea din 23 septembrie 1998 pronunțată în Cauza Petra împotriva României), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat.

Prin prisma celor arătate, a indicat că se conturează una dintre regulile principale de interpretare logică ce se exprimă prin adagiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, adică unde legea (norma juridică) nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

Astfel, a observat în primul rând faptul că, pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul de specialitate al primarului, „salariile de bază” se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, fără a exista nicio constrângere cu privire la nivelul acestora, în timp ce art. 11 alin. (4) din aceeași lege instituie o limitare exclusiv în privința „veniturilor salariale” lunare, care reprezintă cu totul altceva și sunt stabilite de către primar, potrivit art. 11 alin. (3) din lege, pornind de la salariile de bază stabilite de către consiliul local, dar și ținând cont în concret de totalitatea componentelor legale ale veniturilor salariale, iar cele două expresii definesc noțiuni diferite, potrivit definițiilor distincte de la art. 7 literele a) și m) din lege, prin urmare neputându-se transla limitarea de la art. 11 alin. (4) ca fiind o constrângere a autorității deliberative locale în privința exercitării atribuției prevăzute la art. 11 alin. (1) din lege.

Pe de altă parte, pornind de la principiul juridic ante enunțat privitor la modalitatea de interpretare a normei juridice, a susținut faptul că legiuitorul a înțeles, prin prisma prerogativelor conferite de legea fundamentală, să stabilească raportarea veniturilor salariale ale personalului din aparatul de specialitate al primarului, potrivit art. 11 alin. (4) din legea-cadru, la o limită maximă definită drept „nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar, corespunzător nivelului de organizare: comună...” nivel care este cel prevăzut în Anexa Nr. IX litera C din Legea-cadru Nr. 153/2017 ca și nivel de referință, cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

De altfel, a arătat că pârâții au conferit o interpretare eronată normelor legale incidente, făcând în acest sens o confuzie între nivelul indemnizațiilor lunare efectiv încasate de către viceprimari, acestea din urmă putând face obiectul unor reglementări exprese și limitative, aplicabile punctual și cu titlu de excepție numai demnitarilor, spre exemplu potrivit ordonanțelor de urgență nr. 1/2020, nr. 226/2020, nr. 130/2021 nr. 168/2022, respectiv nr. 115/2023, norme speciale care nu pot fi aplicate și drepturilor /altor categorii de salariați. Aplicarea în concret a dispozițiilor art. 13 din Legea cadru Nr. 153/2017, care fac trimitere la conținutul Anexei Nr. IX din același act normativ, în care se regăsesc un număr mare de funcții de demnitate și coeficienți, revine primarului, în calitatea sa de autoritate executivă a UAT și de ordonator principal de credite care, prin raportare la prevederile și obligațiile legale expuse în mod amplu anterior, trebuie să emită actul normativ prin care individualizează cuantumul indemnizației, perioada de acordare și beneficiul acesteia.

Însumând toate cele arătate anterior, a apreciat că, în mod netemeinic și nelegal, pârâții refuză aplicarea normelor legale incidente, respectiv actualizarea drepturilor salariale în conformitate cu venitul minim garantat în plată pe țară.

Pentru toate cele iterate mai sus, a solicitat instanței de judecată să dispună obligarea pârâților la emiterea actelor administrative în vederea stabilirii salariului de bază, începând cu 1 ianuarie 2024, corespunzător funcției, nivelului studiilor, gradului/treptelor profesionale, și gradației de vechime, cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată de 3.300 lei, în conformitate cu art. 11 alin. (1) din Legea-cadru Nr. 153/2017 și cu art. 164 din Codul muncii, corelate cu H.G. Nr. 900/3023.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, respectiv art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 164 din Codul muncii, corelate cu H.G. nr. 900/2023.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: înscrisuri.

Pârâții nu au depus **întâmpinare**, însă ...a depus **documentația care a stat la baza întocmirii actului contestat**.

În esență, în motivarea răspunsului pe care l-a adresat la solicitarea reclamantului cu nr. ..., având nr. ..., pârâta ...a făcut trimitere la prevederile art. 11 alin. 1-5 din Legea nr. 153/2017, precum și la dispozițiile art. I din OUG nr. 115/2023, justificând că, față de aceste dispoziții legale, nu poate da curs solicitării reclamantului.

La termenul de judecată din data de ..., Tribunalul a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 pentru lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul soluționării acestui litigiu, respectiv *Dacă în cazul funcționarilor publici angajați de către unitățile administrativ teritoriale se impune stabilirea salariului de bază, începând cu data de 1.01.2024, corespunzător funcției, nivelului studiilor, gradului/treptelor profesionale și gradației de vechime cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în cuantum de 3300 lei, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 și art. 164 din Codul muncii, coroborate cu cele ale HG nr. 900/2023, respectiv dacă acestor funcționari li se aplică limitările prevăzute de art. 11 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 și de art. 1 alin. 1 și 2 din OUG nr. 115/2023 la calculul salariului de bază începând cu data menționată?*

Deliberând asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, Tribunalul reține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, respectiv de dezlegarea acestor chestiuni de drept depinde în tot soluționarea cauzei de față, iar din verificările efectuate rezultă că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat.

De asemenea, din verificările efectuate, a rezultat că problema de drept menționată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

Părțile nu și-au expus punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept în cauză.

În consecință, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept anterior menționată, urmând să dispună suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea sesizării.

PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
DISPUNE:

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept: *Dacă în cazul funcționarilor publici angajați de către unitățile administrativ teritoriale se impune stabilirea salariului de bază, începând cu data de 1.01.2024, corespunzător funcției, nivelului studiilor, gradului/treptelor profesionale și gradației de vechime cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în cuantum de 3300 lei, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 și art. 164 din Codul muncii, coroborate cu cele ale HG nr. 900/2023, respectiv dacă acestor funcționari li se aplică limitările prevăzute de art. 11 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 și de art. 1 alin. 1 și 2 din OUG nr. 115/2023 la calculul salariului de bază începând cu data menționată?*

Suspendă judecata cauzei având ca obiect obligație de a face, formulată de reclamantul ...în contradictoriu cu pârâții ..., ...și ..., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Stabilește termen administrativ de verificare la data de 20.01.2025.

Pronunțată astăzi, 1 noiembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 402 C.proc.civ..

Președinte,

...

Grefier,

...